

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud. Ako su vam potrebne dodatne informacije, pogledajte naznaku o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Informativna bilješka o sudskoj praksi Suda br. 98

Juni 2007.

Harutyunyan protiv Armenije - 36549/03

Presuda od 28.6.2007. [Treći odjel]

Član 6

Krivični postupak

Član 6, stav 1

Pravično suđenje

Korištenje izjava optuženog i svjedoka pribavljenih mučenjem kao dokazni materijal na suđenju: *povreda*

Činjenice: Godine 1998. podnositelj predstavke regrutiran je u vojsku. Godine 2002. osuđen je za ubistvo sa predumišljajem drugog vojnika i izrečena mu je kazna zatvora u trajanju od 10 godina. Sud se oslanjao, *inter alia*, na priznanje podnositelja predstavke kao i na svjedočenja dvojice drugih vojnika, uvažavajući da su isti bili primorani da svjedoče. Dotični policijski službenici naknadno su osuđeni za zloupotrebu ovlasti i izrečena im je kazna zatvora. Sud je utvrdio da su policijski službenici pretukli podnositelja predstavke i dvoje svjedoka gumenom palicom, da su im kliještima zavrtali nokte, i pendrekom udarali po tabanima, nanoseći im time povrede različitog stepena. Pod prijetnjom da će ih nastaviti zlostavljati, prisili su podnositelja predstavke da prizna ubistvo, a dvojicu svjedoka da izjave da su tom događaju svjedočili. Žrtvama su, također, prijetili odmazdom u slučaju da obavijeste više organe vlasti o mučenju. Osvrćući se na gore navedene nalaze, podnositelj predstavke bezuspješno je izjavljivao žalbe protiv osuđujuće presude.

Pravo: Podnositelj predstavke bio je primoran da sačini izjavu o priznanju krivice, a dvoje svjedoka izjave kojima potvrđuju njegovu krivnju. Izjave pribavljene pod prijetnjom korištene su kao dokazi, uprkos činjenici da je u paralelnim postupcima pokrenutim protiv dotičnih policijskih službenika već utvrđeno da je vršeno mučenje. Domaći sudovi su opravdali korištenje ovih izjava činjenicom da je podnositelj predstavke krivicu priznao istražitelju, a ne policijskim službenicima kao i činjenicom da su oba svjedoka dala slične izjave kasnije, na suočavanju i tokom saslušanja. Evropski sud, međutim, nije smatrao takvo opravdanje uvjerljivim. Gdje postoji neoborivi dokaz da je neka osoba bila podvrgnuta mučenju, kao i fizičkom nasilju i prijetnjama, činjenica da je ta osoba priznala – ili potvrdila iznuđeno priznanje u svojim kasnijim izjavama – za bilo koji drugi organ vlasti, osim za onog koji je odgovoran za mučenje, ne bi trebalo automatski voditi zaključku da takvo priznanje ili kasnije izjave nisu dati uslijed mučenja i straha od takvog iskustva kasnije. Brojni su dokazi pred domaćim sudovima koji ukazuju da su svjedoci bili stalno izloženi prijetnjama mučenjem i odmazdom. Nadalje, činjenica da su još uvijek služili u vojsci mogla je, nedvojbeno, uticati na njihov strah i njihove izjave, što je i potvrđeno činjenicom da se priroda tih izjava suštinski promijenila nakon njihove demobilizacije. Dakle, vjerodostojnost njihovih izjava iz tog vremena trebalo je ozbiljno preispitati, i na te izjave se ni u kom slučaju nije trebalo oslanjati. Bez obzira na uticaj koje su izjave pribavljene mučenjem imale na ishod krivičnog postupka protiv podnositelja predstavke, korištenje takvih dokaza učinilo je suđenje u cijelosti nepravičnim.

Član 41 –4,000 eura na ime nematerijalne štete.

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.

Službeni jezici Evropskog suda za ljudska prava su engleski i francuski. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud preuzima bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. On može biti preuzet sa baze podataka sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava, HUDOC, (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud proslijedio. On može biti reproduciran u nekomercijalne svrhe pod uslovom da puni naziv predmeta bude citiran, zajedno sa navedenom naznakom o autorskim pravima i pozivanjem na Fond povjerenja za ljudska prava. Poziva se bilo koja osoba koja želi da se služi ovim prevodom, u potpunosti ili djelomično, u komercijalne svrhe da kontaktira publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de donnée à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.

© Vijeće Evrope /Evropski sud za ljudska prava
Ovaj sažetak Registrara nije obavezujući za Sud.

Kliknite ovdje za [Informativne bilješke o sudskoj praksi](#)